

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 15-04-30799 פלוני ואח' נ' התחנה המרכזית בירושלים ניהול 1966 בע"מ ואח'

לפני כבוד השופט מוחמד חאג' יחיא

התובעים

1. פלוני

ע"י ב"כ עו"ד עמית שגב ועו"ד ירון יידוב

2. המוסד לביטוח לאומי

ע"י ב"כ עו"ד ראגב ח'ורי

נגד

הנתבעים

1. התחנה המרכזית בירושלים ניהול 1966 בע"מ

2. כלל חברה לביטוח בע"מ

ע"י ב"כ עו"ד יפעת פנקס פוליטי

3. אגוד אגודה שיתופית לתעבורה

ע"י ב"כ עו"ד יפעת כהן נפתלי

פסק דין

כללי

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

(1) מונחת לפני תביעה לפסיקת פיצויים בגין נזק גוף.

(2) כעולה מחומר הראיות הקיים בתיק, התובע 1 (להלן: "התובע"), יליד שנת 1959, נפגע

בגופו במתחם התחנה המרכזית בירושלים (להלן: "התחנה"), ביום 27.3.2013. התובע

נפגע עת נפל עקב היתקלות רגלו במה שנראה כמו פס מתכת או מוט ברזל, שבלט

ממדרכה (להלן: "המפגע") באזור חניית האוטובוסים בקומה השלישית בתחנה (להלן:

"התאונה"). אותה עת, עבד הנהג כסדרן עבודה בחברת סופרבוט (להלן: "המעביד").

(3) התאונה הוכרה על-ידי התובע 2 (להלן: "המל"ל") כתאונת עבודה. עקב זאת, שולמו

לתובע תקבולים. לאור הטבת הנזק, הצטרף המל"ל לתובענה בהליך דנן כתובע נוסף¹.

¹ החלטה מיום 21.9.2016

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 30799-04-15 פלוני ואח' נ' התחנה המרכזית בירושלים ניהול 1966 בע"מ ואח'

1

2 (4) התביעה הוגשה תחילה נגד הנתבעים 1-2 שהם החברה שמנהלת ומפעילה את נכס
3 התחנה וגם המבטחת של חברה דנן (לנוחיות הדיון תיקראנה שתייהן: "התחנה"). עקב
4 טענת התחנה לפיה השטח שבו אירעה התאונה הנטענת הושקף לנתבעת 3 (להלן:
5 "אגד") - לרבות לעניין האחריות על אחזקתו - תוקן כתב התביעה וצורפה אגד כנתבעת
6 נוספת בהליך².

7

8 (5) התובע טוען, בין השאר ובתמצית, כי הוא נחבל בגופו עקב מפגע מסוכן ובמקום מעט
9 חשוך וללא תאורה מספקת, בשטח שבאחריות הנתבעים או מי מהם, ולכן עליהם, ביחד
10 ולחוד, לפצות אותו בגין נזקו כפי שפורט בכתב סיכומיו. המל"ל שמצדד בתביעת
11 התובע, עותר כמובן כנגד הנתבעים, בתביעת שיכוב לתקבולים ששילם.

12

13 (6) התחנה מצידה, מכחישה את עצם התרחשות האירוע ותיאורו כפי שהועלה על-ידי התובע,
14 וכן טוענת בין השאר ובתמצית, כי התאונה היא תאונת דרכים כמשמעה לפי חוק פיצויים
15 לנפגעי תאונות דרכים, התשל"ה-1975 (להלן: "חוק הפיצויים"), וכי בכל מקרה השטח
16 שבו נטען כי היה המפגע, מצוי בחזקת אגד ובטיפולו. אגד מצידה מכחישה מכל וכל את
17 טענות התחנה כנגדה, והיא מצטרפת להכחשת האירוע ונסיבותיו ויתר טענות התחנה
18 לעניין מהימנות הגרסה של התובע וסיווג התאונה (ככל שהתרחשה). כל הנתבעים
19 חולקים גם על אומדן נזקי התובע.

20

21 ראיות הצדדים

22

23 (7) מטעם התובע הוגש תצהיר עדות ראשית שלו. התובע העיד במשפט. כמו כן, הוא הגיש
24 חוות דעת רפואית בתחום האורתופדיה, של ד"ר י' טים, מיום 6.2.2015. מטעם המל"ל
25 הוגשו תעודות עובד ציבור, בין השאר לעניין התקבולים ששילם לתובע עקב התאונה.

26

² (החלטה מיום 3.9.2015)

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 30799-04-15 פלוני ואח' נ' התחנה המרכזית בירושלים ניהול 1966 בע"מ ואח'

8) מטעם התחנה הוגש תצהיר עדות ראשית של אחראי ומנהל בה (להלן: "העד"). העד
העיד במשפט. כמו כן, הוגשו מוצגים בדיון ההוכחות מיום 8.10.2018, וגם הוגשה חוות
דעת רפואית בתחום האורתופדיה, של ד"ר ג' ביאליק, מיום 5.11.2015.

9) מטעם אגד הוגש חומר סודי שכלל תצהיר של חוקר, אולם העד מטעמה לא התייצב לדיון
ההוכחות. בפתח הדיון האמור, הודיעה באת-כוח אגד כלהלן: "החוקר חולה והוא שלח
לי אישור מחלה, מציגה. נשתדל שלא יידחה לעוד דיון" (שורה 13, עמוד 2). נוכח
זאת, התצהיר הוחזר לידי באת כוח אגד במעמד הדיון (שורה 29, עמוד 15).

9

10 דיון והכרעה

11

10) לאחר שעיינתי במכלול החומר הקיים בתיק, שמעתי את עדויות עדי הצדדים והתרשמתי
מהן, וכן לאחר שנתתי את דעתי לטענות הצדדים, הגעתי לכלל דעה כי דין התביעה של
שני התובעים להתקבל, וכי חבים הנתבעים 1-2 מזה והנתבעת 3 מזה, ביחד ולחוד,
לפצות את התובעים בסכומים שייקבעו בהמשך.

16

17 נסיבות התאונה

18

11) בכתב תביעתו המקורי שהוגש כשנתיים לאחר התאונה (ביום 20.4.2015), נטען מפי
התובע (בסעיף 4) כלהלן:

21

"ביום 27.3.13 שהה התובע בחניון האוטובוסים של התחנה, מקום חשוך
שאינ בו תאורה מספקת. במהלך בדיקת תקינות אוטובוס שעמד לפני
נסיעה ע"י התובע נתקל התובע בברזל שבלט מהמדרכה...נפל, נחבל
קשות ושבר את ידו הימנית"³

25

26

12) לכתב תביעתו צירף התובע תמונות של המפגע הנטען, מהן ניתן להתרשם כי מדובר
בשטח שהוא בקצה שטח החניות של האוטובוסים. מדובר בחניה שהוקצתה עם החניה
שלידה, לסופרבוט (המעבד), והרציפים המיועדים לאחרונה להעלאת נוסעים, הם

29

³ ניסוח דומה קיים גם בכתב התביעה המתוקן שהוגש ביום 6.9.2015 (סעיף 6)

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 15-04-30799 פלוני ואח' נ' התחנה המרכזית בירושלים ניהול 1966 בע"מ ואח'

- רציפים 2 ו-3 באולם הנוסעים (ראו גם: מוצג 4/נ). עוד נמצא כי ישנה מדרכה צרה וקיר
ליד החניה הראשונה הרלבנטית (החניה שסומנה 1 על-ידי התובע במוצג 4/נ לעיל; ראו
גם מוצג 5/נ).
- (13) ובכן, גרסתו האמורה של התובע שבכתבי התביעה, ביחס לאופן התרחשות התאונה, היא
כטענת הנתבעים, גרסה יחידה כמשמעה לפי הוראת סעיף 54 בפקודת הראיות [נוסח
חדש], התשל"א-1971, ולכן הואיל ומדובר בגרסת בעל-דין, חל הכלל לפיו "פסק בית
משפט במשפט אזרחי באחד המקרים שלהלן על פי עדות יחידה שאין לה סיוע,
והעדות אינה הודיית בעל דין, יפרט בהחלטתו מה הניע אותו להסתפק בעדות זו".
- (14) הנתבעים טוענים כי נוסף להיותה גרסה יחידה שאין לה סיוע, התובע נמנע מזימון עדים
רלבנטיים, ויש בכל אלה - כך לגישתם - כדי לדחות אותה.
- (15) לאחר שנתתי את דעתי למכלול החומר הראייתי הקיים בתיק וטענות הצדדים בנדון, מן
הטעמים המצטברים שיפורטו להלן, לא מצאתי לפקפק במהימנות הרכיבים המרפזיים
שבגרסת התובע, חרף קיומם של מספר אי-דיוקים או נקודות שוני, הכל כפי שיפורט
להלן.
- (16) ראשית: ביום התאונה (27.3.2013) פנה התובע לקבלת טיפול רפואי ב-"טרם" ושם
נרשם: "נפל היום בסביבות שעה 14:00 על כף יד ימין ומאז כאבים בשורש כף היד".
יום למחרת (28.3.2013), לפי מסמך קופת החולים נרשם: "לדבריו נפל בעבודה בכף
יד ימין...".
- (17) עוד באותו יום שלמחרת התאונה, על-גבי הטופס למתן טיפול רפואי לנפגע עבודה -
טופס שאושר בחתימת המעביד - נרשם מפיו של התובע בזו הלשון: "ניגשתי לחניית
האוטובוס לבדוק תקלה באוטובוס. החניון היה חשוך ונתקלתי בברזל ונפלתי ליד
גלגלי האוטובוס". ביחס לאיבר שנפגע, נרשם באותו טופס: "שבר ביד ימין" (להלן:
"אישור המעביד")⁴.

⁴ צורף במסגרת מוצג 1/נ

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 15-04-30799 פלוני ואח' נ' התחנה המרכזית בירושלים ניהול 1966 בע"מ ואח'

1

2 (18) בטופס התביעה למל"ל, כחודשיים לאחר התאונה (מיום 28.5.2013) נרשם: "הלכתי
3 להניע את האוטובוס שי הנהג לא הצליח להניע את האוטובוס. הלכתי כדי להניע
4 את האוטובוס והאוטובוס לא הניע מקדימה ניסיתי להניע אוטו מאחורה בדרך נפילתי
5 עקב ברזל יוצא מהתקרה והיה כתמים של שמן". באותו כתב תביעה צוין כי תפקידו
6 של התובע הוא סדרן.

7

8 (19) בדו"ח של הוועדה הרפואית במל"ל מיום 6.9.2015 (כשנתיים וחצי לאחר התאונה
9 וכחמישה חודשים לאחר הגשת התביעה דנן), נרשם: "החליק וקיבל מכה מברזל
10 בולט".

11

12 (20) אמנם בתביעתו למל"ל ציין התובע כי היו כתמי שמן, נתון שאין לו זכר בדבריו למחרת
13 התאונה, אך במסגרת אותה גרסה הוא הסביר כי סיבת הנפילה היא "עקב ברזל יוצא
14 מהתקרה". בעדותו במשפט הסביר כי לאחר שנפל הוא התלכלך בשמן (שורות 11-17,
15 עמוד 4). לא נראה שמדובר בפרט מהותי בגרסה, כל שכן בסתירה.

16

17 (21) אי-דיוק נוסף עולה מהרישום בדו"ח של הוועדה הרפואית במל"ל עת נרשם "החליק
18 וקיבל מכה מברזל בולט" כך שניתן להבין לכאורה כי התובע תחילה החליק ורק עם
19 נפילתו הוא נפגע מחפץ הברזל. ברם, לא מצאתי באי-דיוק זה כדי לקעקע את גרעין גרסתו
20 הראשונית של התובע, זאת בהתחשב בכך כי הדברים בדו"ח זה נרשמו למעלה משנתיים
21 וחצי ממתן הגרסה הראשונית, וגם נרשמו בגוף שני ולא באופן אשר בו הוצגה גרסתו
22 שבאישור המעביד (מיום 28.3.2013) או בכתב התביעה למל"ל (מיום 28.5.2013). כך
23 או אחרת, כאמור, כתב התביעה (המקורי) בהליך דנן קדם לדו"ח הוועדה הרפואית,
24 ובכתב התביעה, כמצוטט לעיל, צוין מפורשות קיומו של ברזל אשר בלט מהמדרכה.

25

26 (22) אי-דיוק נוסף עולה גם מחוות הדעת הרפואית שהוגשה מטעם התובע (מיום 6.2.2015).
27 שם נרשם, בין היתר: "עת חנה את האוטובוס בחניה ובעת שהיה בדרכו לצאת
28 מהחניון, נתקע לפתע במוט ברזל ונפל ארצה". התובע עומת לעניין זה בחקירתו
29 הנגדית, והעיד כי סיפר למומחה את אשר אירע, אך "אם הרופא לא רשם מה שאמרתי

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 15-04-30799 פלוני ואח' נ' התחנה המרכזית בירושלים ניהול 1966 בע"מ ואח'

לו, זאת בעיה שלו ולא בעיה שלי", ובהמשך עת נשאל: "גם הרופא לא רשם את מה
שאמרת לו, גם הפקידה לא רשמה מה שאמרת לה, וגם במל"ל לא, ולמעשה כל
המסמכים שהקראתי לך לא תואם את מה שמסרת לנו לטענתי, תסביר לי כל המסמכים
טעות?", הוא השיב: "לא כל המסמכים טעות, אני שהצהרתי בפני עורך הדין שלי
לבית המשפט זה נכון. מה שרשמו הפקידים בביטוח לאומי אם הם לא מבינים מה
שאני אומר אז בעיה שלהם" (שורות 13-22, עמוד 7).

יש לומר כי תשובות התובע בנדון תמוהות ומעוררות חוסר נחת, שכן בסופו של יום, אם
נפלו טעויות בדברים שנרשמו מפיו, הרי אינטרס מובהק שלו כי הדברים יתוקנו. הדברים
יפים שבעתיים לעניין חוות הדעת הרפואית מטעמו, שהיא מבססת את עילת התביעה. על
אף האמור, נראה כי תיאורו לעניין הגורם שהביא לפילתו, היה עקבי.

שנית: גרעין גרסתו לפיו הוא נפל עת נתקלה רגלו בדבר חד, פס מתכתי או מוט ברזל,
(23) שבלט ממדרכה שליד האוטובוס (לאחר שניסה להתניע אותו אך ללא צלחה), ולאחר
שהעיד לפניי, התרשמתי כי גרסת התובע אודות נסיבות נפילתו היא מהימנה.

התובע העיד, בין השאר, בזו הלשון (שורות 1-13, עמו 4):

"ש. ב. ה. על איזה קומה אתה מדבר בתחנה המרכזית בירושלים?
ת. לקומה שלישית.

ש. ראית אותו מולך והתקשרת אליו?

ת. אני רוצה להבהיר, יש חלונות, ואז יש את החלון של הנהג עצמו, איך
את רוצה שאקרא לו. אני דיברתי איתו בטלפון למה הוא לא נכנס לרציף
ואמר שהאוטובוס לא מניע, אני ניגש אליו וניסיתי להדליק את
האוטובוס והאוטובוס לא הניע, הנהג היה איתי באוטובוס. אני אומר לו
אולי יש בעיה עם האוטובוס, הוא אמר שהוא אסף נוסעים בבית שמש
וקלט נוסעים. האוטובוס עמד כמעט 20 דקות. אני יורד מהאוטובוס
והולך לכיוון החלק האחורי של האוטובוס.

ש. אני מבינה שאתה יורד מהאוטובוס ואיך שירדת מהאוטובוס אתה טוען
שנפלת?

ת. אחרי 2 צעדים.

ש. ממש בסמוך לגלגל?

ת. לא, אחרי הגלגל הקדמי, הלכתי 2-3 צעדים והיה חשוך, פתאום אני
נפלתי על הרצפה, כולי הייתי שמן והסתכלי במה נתקלתי ואני רואה
שברזל יוצא מהרצפה"

(ההדגשות אינן במקור)

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 30799-04-15 פלוני ואח' נ' התחנה המרכזית בירושלים ניהול 1966 בע"מ ואח'

1

2 (24) בנדון דנן, התובע העיד בתצהיר עדות ראשית שלו מיום 5.11.2017 (כ-11 חודשים לפני

3 דיון ההוכחות) והציג גרסה דומה, כהאי לישנא:

4

5 "3. ביום 27.3.13 הייתי בעבודתי.

6 4. באחד האוטובוסים שהיה אמור לצאת לנסיעה היתה תקלה עם

7 ההנעה.

8 5. ניגשתי לאוטובוס על מנת לבדוק מה הבעיה.

9 6. חניון האוטובוסים של התחנה המרכזית הוא מקום מעט חשוך

10 שאין בו תאורה מספיקה.

11 7. לאחר שניסיתי להניח את האוטובוס ללא הצלחה, ירדתי ממנו,

12 והייתי בדרכי לחלקו האחורי, לבדוק את המנוע.

13 8. בדרכי לחלק האחורי של האוטובוס, נתקלתי בברזל שבלט

14 מהמדרכה נפלתי, נחבלתי קשות ושברתי את ידי הימנית

15 הדומיננטית..."

16

17 (25) בשים לב לטופס התביעה במל"ל ודו"ח הוועדה הרפואית ואזכור כתם השמן בהם, עת

18 נשאל בחקירתו הנגדית על-ידי באת-כוה התחנה: "אני מבינה שהחלקת על כתם של

19 שמן? ", השיב התובע: "לא. אני הרגשתי שהרגל נתקעה במשהו חד ונפלתי. אני מדבר

20 איתך על המדרכה, לא בתוך החניות של האוטובוסים. מדרכה ליד האוטובוס" (שורות

21 6-7, עמוד 6).

22

23 (26) בשים לב לכך שבטופס התביעה למל"ל צוין כי הברזל בלט מהתקרה בעוד לפי התמונות

24 שצירף הברזל בלט מהרצפה, הסביר התובע בעדותו במשפט כי נפלה טעות של הפקידה

25 שמילאה את הטופס, כלהלן (שורות 15-32, עמוד 6):

26

27 "ש. אתה מתאר למל"ל מה קרה ואתה אומר ברזל יוצא מהתקרה וכתמים

28 של שמן, ואני אומרת לך איך מה שכתוב עכשיו שאישרת שאתה חתום על

29 המסמך, מסתדר עם הגרסה לתאונה כמו שסיפרת לנו קודם?

30 ת. תקרה זה תקרה ורצפה זה רצפה שהולכים, אם הפקידה טעתה בהבדל

31 בין הרצפה לתקרה, זה הרצפה, אחרי שחנניה עזר לי לקום הסתכלתי

32 מאחוריי ורציתי לדעת במה נתקלתי וראיתי שדרכתי על ברזל 20 ס"מ.

33 ש. מה שכתוב שם זו טעות?

34 ת. טעות ברצפה והתקרה.

35 ש. והכתמים של שמן גם טעות?

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 30799-04-15 פלוני ואח' נ' התחנה המרכזית בירושלים ניהול 1966 בע"מ ואח'

1 ת. זה לא טעות. הכתמים איפה שהחנייה באוטובוס.
2 ש. נפלת והחלקת בגלל השמן?
3 ת. בגלל הברזל.
4 ש. למה אתה טוען בתיאור הפגיעה שהיה שמן?
5 ת. היה שמן, כשאני נפלתי לא נפלתי מהשמן, אני נתקלתי בברזל עצמו.
6 ש. החלקת בגלל גם בגלל השמן?
7 ת. הרגל שלי נתקעה בברזל.
8 ש. למרות שכתוב תקרה אתה אומר שזו טעות?
9 ת. כן"
10

11 גרסת התובע לפיה הוא נפל עקב הברזל שבלט, הייתה עקבית גם לאורך עדותו (שורה 27)
12 13, עמוד 4; שורה 6, עמוד 6; שורות 19-20, עמוד 6; שורות 26-30, עמוד 6; שורה 5,
13 עמוד 7). התובע הסביר כאמור כי לא מדובר בברזל שבלט בחניה של האוטובוס אלא
14 במדרכה שלידו (שורות 6-7, עמוד 6); לדבריו: "אני ירדתי מהדלת הקדמית (תמונה
15 2), הלכתי על המדרכה צמוד לקיר, לא הלכתי על האספלט, ואחרי 2-3 צעדים
16 נתקלתי בברזל הזה" (שורות 28-29, עמוד 12). העובדה שבמקום אחד נרשם תקרה
17 ובאחר נאמר רצפה, לא מצאתי בזאת כדי לנגוס באמינות הגרסה שכן כזכור, התאונה
18 אירעה בקומה השלישית של התחנה וברי כי רצפת קומה זו מהווה תקרת הקומה
19 שמתחתיתה.
20

21 שלישיית: התובע צירף לכתב תביעתו צילומים של המפגע (ראו כאמור: מוצג 5/1). אין 28
22 מחלוקת שהתמונות צולמו על-ידי אדם אחר זולת התובע (שורות 31-32, עמוד 9). הצלם
23 לא זומן על-ידי התובע להעיד במשפט אף שזהותו ידועה לו. ברם, התובע אישר את
24 המפגע כפי שמופיע בתמונות וגם סימן בחקירתו את מקום נפילתו. לפי עדותו, התמונות
25 צולמו "אחרי שהייתי בבית יומיים או שלושה ימים" (שורה 1, עמוד 10).
26

27 אמנם קיים קושי ראייתי באי-זימון העד שצילם את התמונות בנסיבות העניין, אך אישר 29
28 התובע את תוכנן ובעיקר, התמונות עולות בקנה אחד עם גרסתו הראשונית שניתנה
29 למחרת התאונה.⁵
30

⁵ ראו: אישור המעביד

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 30799-04-15 פלוני ואח' נ' התחנה המרכזית בירושלים ניהול 1966 בע"מ ואח'

30) בנדון דנן, העיד העד מטעם התחנה כי השטח מושא התמונות נבדק לאחר קבלת התביעה ולא נמצא בו כל מפגע. ברם, זולת העדות של העד, לא הוצג כל תימוכין לנטען.

3

31) מוכן אני להניח כי אין הכרח כי מצב השטח במועד קבלת כתב התביעה אצל הנתבעים 2-1 (לכל המוקדם בחודש אפריל 2015)⁶ תאם את מצב השטח כפי שהיה כשנתיים קודם לכן. עם זאת, אם כבר נטען על-ידי התובע באופן ממוקד קיומו של מפגע ספציפי במקום ספציפי, אם כבר צורפה תמונה של המפגע ומיקומו, ואם עקב האמור כבר טרח בעל הדין שכנגד ובדק את מקום המפגע הנטען ולא מצא דבר, הרי מצופה בנסיבות אלו, ולו מכוח הנטל המוטל עליו להביא ראיות להגנתו, כי יצרף בעל הדין שכנגד ראיות נגדיות בסיסיות שמוכיחות את אמיתות טענתו (כגון: תמונות, מזכר בדיקה, וכו').

11

32) התחנה התמקדה, בין השאר, בטיעון לפיו היא לא קיבלה כל דיווח או עדכון אודות תאונה כלשהי באותו יום. מעדות העד מטעמה עולה כי היא אף לא טרחה לבדוק מי היו אחראי המשמרת מטעמה ביום התאונה והאם מי מהם עודנו עובד אצלה (שורות 24-35, עמוד 16). התחנה גם לא צירפה את יומן האירועים ביחס לתקופה הרלבנטית לתובענה, אפילו לדידה אין בו כל תיעוד לתאונה הנטענת (שורות 20-26, עמוד 17).

17

בנוסף, בנדון דנן, השיב עד התחנה על שאלות בית המשפט כלהלן (שורות 27-35, עמוד 21):

20

21 "ש. אמרת שכאשר קיבלת את התביעה החברה שלחה אנשים כדי לבדוק
22 את המקום הנטען בו נפל התובע
23 ת. נכון.
24 ש. מה מצאו
25 ת. לא מצאנו ולכן כתבתי בתצהיר שאנחנו לא מכירים ולא יודעים על מה
26 מדובר. לא ביצענו שם איזשהו תיקון. זה לא שמשהו אמר שיש תקלה
27 וקיבלנו דיווח
28 ש. בא התובע ואומר שלפני שנתיים הוא נפל שם בגלל מוט ברזל ושיש
29 לו תמונה. אתם הולכים, לא מוצאים שום דבר. למה לא צילמתם
30 ת. אין לי תשובה טובה לשאלה הזו"

31

⁶ עדות העד: שורות 4-9, עמוד 18

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 30799-04-15 פלוני ואח' נ' התחנה המרכזית בירושלים ניהול 1966 בע"מ ואח'

סיכום ביניים

1

2

3 (33) לא נעלמו מעיניי טענות הנתבעים בעניין אי-זימון עדים רלבנטיים, הנהג שהיה עד
4 לתאונה ואף עזר לו לקום לאחר הנפילה⁷ וגם האדם שצילם את תמונות המפגע.
5 טענותיהם של הנתבעים בנדון, יש בהן טעם רב. עם זאת, אף שיש באמור כדי להיזקק
6 ראייתית לחובת התובע במשפט, ואולם, מן הטעמים שפורטו לעיל, סבורני כי התובע
7 הוכיח ברמה הנדרשת במשפט האזרחי, לפי מאזן ההסתברויות, את גרסתו אודות נסיבות
8 התאונה.

9

10 (34) על-יסוד האמור וכעולה ממכלול התמונה המצטיירת, נקבע בזאת כי ביום התאונה,
11 במסגרת תפקידו של התובע כסדרן עבודה בתחנה, ניגש לאוטובוס שחנה בחניון והתעכב
12 בצאתו, על מנת לנסות להתניע אותו. משלא הצליח להתניעו מבפנים, ירד ממנו בכוונה
13 לגשת לחלקו האחורי. תוך שהוא צועד מספר צעדים על המדרכה שליד האוטובוס, באזור
14 כמעט חשוך, נתקלה רגלו בחפץ חד (ככל הנראה פס מתכתי או מוט ברזל) שבלט
15 מהמדרכה. עקב זאת נפל התובע ארצה ונחבל בגופו.

16

17

סיווג התאונה

18

19 (35) הנתבעים טוענים כי ככל שהתאונה התרחשה לפי תיאור התובע, הרי מדובר בתאונת
20 דרכים לפי חוק הפיצויים שכן בין היתר ובעיקר, היא אירעה במהלך ירידת התובע
21 מהאוטובוס, סמוך לגלגלו, קרי: בטרם השלים התובע את ירידתו.

22

23 (36) לאחר שנתתי את דעתי לטיעוני הצדדים בנדון, דין טענה דנן להידחות.

24

25 (37) כפי שעולה מחומר הראיות, התובע לא נהג באוטובוס התקול וגם לא הייתה לו כוונה
26 לנהוג בו אותה עת. התובע הוא סדרן עבודה. התובע העיד כי אוטובוס זה היה צריך
27 להיכנס לרציף לאיסוף נוסעים אך הוא לא נכנס (שורות 22-23, עמוד 3). לדבריו:

(⁷) עדות התובע: שורות 14-15, עמוד 4; שורות 1-6, עמוד 5

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 30799-04-15 פלוני ואח' נ' התחנה המרכזית בירושלים ניהול 1966 בע"מ ואח'

- 1 "התקשרתי ושאלתי אותו (את הנהג - ההוספה שלי מ.ח.י) למה אתה לא קולט נוסעים
2 הוא אמר שהאוטובוס לא מניע. עזבתי את המשרד ורציתי לראות למה האוטובוס לא
3 מניע. האוטובוס והנהג היו בחנייה. אני הולך לכיוון האוטובוס.. " (שורות 29-31,
4 עמוד 3). על כן, הוא ניגש לאוטובוס לאחר שהבין כי הוא מתעכב וחשש כי יהיה שיבוש
5 בנסיעות נוכח זאת.⁸
6
7 (38) על השאלה אם היה בלחץ ומיהר, השיב התובע: "זה התפקיד שלי להוציא את
8 האוטובוסים, ולא להשאיר בתחנה אוטובוסים" (שורות 28-29, עמוד 4).
9
10 (39) בנוכחות הנהג, ניסה התובע להתניע את האוטובוס, אך ללא צלחה. התובע רצה לנסות
11 להתניעו מחלקו האחורי, לדבריו: "לפעמים יש תקלה באוטובוסים שמכסה מנוע
12 מאחורה לפעמים לא תופס את החיישן של מכסה המנוע האוטובוסים לא יניע"
13 (שורות 23-25, עמוד 4).
14
15 (40) כעולה מעדותו, הוא ירד מהאוטובוס מהדלת הקדמית (שורה 23, עמוד 4; שורה 31,
16 עמוד 8; שורה 28, עמוד 12). נפל ונחבל עת צעד מספר צעדים על המדרכה שליד
17 האוטובוס והצמודה לקיר. משמע, התובע נפגע לאחר שכבר השלים את ירידתו מן
18 האוטובוס ואף הספיק לצעוד מספר צעדים מחוצה לו (ראו והשוו: שורה 8, עמוד 4;
19 שורות 6-7, עמוד 6; שורות 27-35, עמוד 12; ראו גם הסימון של התובע על-גבי מוצג
20 5/נ). מכאן, עת נחבל התובע, לא נעשה כל שימוש על-ידו ברכב מנועי, כבהגדרת שימוש
21 בחוק הפיצויים.
22
23 (41) טענת התחנה לפיה גם אם צעד התובע מחוץ לרכב אין לנתק את הקשר בין התאונה
24 הנטענת לבין פעולת הירידה⁹, אין בידי לקבל. מדובר למעשה במסקנה אשר בנסיבות
25 העניין, מרחיבה מעבר לסביר את משמעות פעולת הירידה מהרכב.
26

⁸ עדות התובע: שורה 27, עמוד 4
⁹ סעיף 69 בכתב סיכומי התחנה

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 30799-04-15 פלוני ואח' נ' התחנה המרכזית בירושלים ניהול 1966 בע"מ ואח'

1 42) לטעמי, עת השלים התובע את הירידה ממדרגות האוטובוס, התנתק פיזית ממנו ואף
2 הספיק לצעוד מספר צעדים על המדרכה שלידו, בכך הוא השלים את פעולת הירידה
3 מרכב. לפיכך, אין קשר סיבתי בין הנפילה לירידה. כל פרשנות אחרת, לדידי, תחטיא את
4 משמעותו הפשוטה של חוק הפיצויים (להרחבה לעניין מגמת הצמצום הרווחת
5 בפרשנות הגדרת השימוש ברכב מנועי לפי החוק המוזכר, ראו פסק הדין בעניין רע"א
6 8744/18 מדינת ישראל נ' פלוני, מיום 12.5.2019).

7

8

חבות הנתבעים או מי מהם

9

10 43) כפי שהוכח לעיל, מהמדרכה שליד האוטובוס (החניה) בלט חפץ חד. לפי עדות התובע,
11 אורך הברזל כ- 20 ס"מ (שורה 20, עמוד 6). מדובר אפוא במפגע מסוכן.

12

13 44) אף שהמדרכה האמורה - ובכלל, חניון האוטובוסים - אינם מיועדים למעבר הולכי רגל
14 כגון מבקרי התחנה או קהל הנוסעים (או כעדות עד התחנה: "לא עוברים המוניס")¹⁰,
15 אך יש יסוד סביר להניח כי יכולים להסתובב בשטח זה עובדי התחנה עצמם, לרבות
16 ובעיקר: נהגי אוטובוסים שממתינים לכניסה לרציפים לשם עליית נוסעים, אנשי מוסך או
17 טכנאים שמטפלים באוטובוסים תקולים, עובדי ניקיון ותחזוקה וכו'.

18

19 45) טענת התובע לפיה מדובר באזור "מעט חשוך שאין בו תאורה מספיקה" (סעיף 6
20 בתצהירו), לא נסתרה כדבעי. נוסף לתמונות שהוצגו, נזכיר כי מדובר בגרסה שנתמכת
21 בגרסת התובע אשר ניתנה למחרת התאונה, עת נרשם: "החניון היה חשוך". בעדותו
22 לפניי, בתשובה לשאלת באת-כוח התחנה, הסביר התובע: "תראי מה זה חשוך? מבחינת
23 שהאוטובוס שחונה בחניון הראשון אז האוטובוס יותר גבוה מהפנס, החלק השמאלי
24 שנכנסים לחנייה חשוך. ראינו אותו מהחניון" (שורות 13-14, עמוד 8).

25

¹⁰) עדות העד: שורות 21-23, עמוד 18

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 30799-04-15 פלוני ואח' נ' התחנה המרכזית בירושלים ניהול 1966 בע"מ ואח'

46) עולה אם כן, כי חרף התאורה באזור החניון, היא לא הייתה מספקת וחלקה הוסתר
מהאוטובוסים שחונים. על כן, מסתבר כי המפגע שבלט מהמדרכה, בנסיבות העניין, לא
היה ניתן להבחין בו, דבר שהגביר את רמת המסוכנות הנשקפת ממנו.

47) בהקשר זה נראה כי הרים התובע את הנטל להוכיח קיומו של מפגע. בכתב התביעה
המתוקן (מיום 15.11.2016) נטען באופן מפורש, בין השאר, כי הנתבעים לא דאגו לתיקון
המפגע או הסרתו, לא הזהירו מפניו, וגם לא סיפקו תאורה או תאורה מספקת בשטחם
(סעיף 13).

48) הנתבעים מצדם בחרו להטיל את האשם על התובע, זה על זה, או שניהם - על המעביר.
אף שאין חולק כי שני הנתבעים מכירים את השטח מושא התובענה, כל אחד מהם מכוח
זיקה כזו או אחרת, לא טרחו לצרף כל תימוכין או תמונה - למרות שגם לגביהם חלה
החובה להביא ראיות - שיש בה להפריך את טענות התובע (כמו: סידורי התחזוקה,
תמונות או סרטון ממקום המפגע הנטען, הן לשאלת עצם קיומו הן לשאלת עוצמת
התאורה, וכו').

העד העיד כלהלן (שורות 15-31, עמוד 18):

"ש. יש לכם רישומים מסודרים מה אתם עושים, תחזוקה, תיקונים,
החלפות?

ת. בחלק מהדברים כן. לא על כל תקלה אנחנו רושמים.

ש. יש לכם תיק מסודר?

ת. כן.

ש. למה לא הבאת תיק כזה שנראה מה עשיתם?

ת. אין תשובה.

ש. אתם חוץ מדיווחים שבאים ואומרים לכם מישהו נפל ויש ליקוי, אתם

ביוזמתכם עושים בדיקה, עוברים המוני אנשים ביום?

ת. איפה שאתה מדבר לא עוברים המונים.

ש. אני מדבר על התחנה המרכזית?

ת. זה כן משנה יש הבדל בין קומות המסחר שם הם מתופעלות באופן

מלא, לבין הקומות שבאחריות אגד / כמו כל שוכר בחנות שלו שזה

באחריותו.

ש. איזה בדיקות אתם עושים ביוזמתכם, אני מדבר על שנת 2013?

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 30799-04-15 פלוני ואח' נ' התחנה המרכזית בירושלים ניהול 1966 בע"מ ואח'

1 ת. באזורים המושכרים אני לא מבצע בדיקה. באזורים שלנו יש לנו אנשים
2 שעובדים בדיקה יומית. באחריותם לאתר.
3 ש. יש לכם אישורים שאתם מקבלים מכל מיני גורמים להפעלת התחנה,
4 החל מכיבוי אש, משטרה?
5 ת. כן. מה שנדרש ברישיון העסק, ויש לנו גם תיק. לטובת מי אני אמור
6 לצרף את התיק?
7

8 (49) בכל מקרה ולמען הזהירות שמא שגיתי במסקנתי דלעיל במובן זה שלא היה די בחומר
9 הראיתי אשר הניח התובע כדי להרים את נטל השכנוע המוטל עליו במשפט, הרי לטעמי
10 בנסיבות העניין, הרים התובע את חובת ההוכחה הראשונית שהיה די בה לצורך תחולת
11 הכלל שבסעיף 38 בפקודת הנזיקין [נוסח חדש], לפיו: "בתובענה שהוגשה על נזק
12 והוכח בה שהנזק נגרם על ידי דבר מסוכן, וכי הנתבע היה בעליו של הדבר או
13 ממונה עליו או תופש הנכס שמתוכו נמלט הדבר - על הנתבע הראיה שלא היתה לגבי
14 הדבר המסוכן או הנמלט התרשלות שיחוב עליה".
15

16 (50) בפסק הדין בעניין ע"א 7877/02 ג'ויליס זיאד נ' חברת החשמל מזרח ירושלים, פ"ד
17 נח(2) 279, 285-286 (2003), נקבע בין השאר כלהלן:
18

19 "כדי להעביר את חובת הראיה ברשלנות לגבי דבר מסוכן לשכם הנתבע,
20 על התובע לעמוד בחובת הוכחה ראשונית של שלושה יסודות: (א)
21 אירוע נזק; (ב) גרימתו על-ידי דבר מסוכן (ג) הנתבע הינו בעליו של
22 הדבר המסוכן או ממונה עליו. רק אם עמד בנטל ההוכחה הראשוני
23 כאמור, נטל הראיה עובר לנתבע להוכיח כי לא הייתה לגבי הדבר המסוכן
24 שבפיקוחו התרשלות שיחוב עליה.

25 הוכחת שני היסודות הראשונים מחייבת הוכחת נזק אשר נגרם מדבר
26 המוגדר כ"דבר מסוכן". שני יסודות אלה מחייבים הוכחת קשר גרימה
27 ישיר בין הדבר המסוכן לבין הנזק. קשר הגרימה הנדרש כאן הוא בין
28 החפץ לבין הנזק, להבדיל מקשר סיבתי בין ההתנהגות הרשלנית של
29 האדם לבין הנזק...
30

31 ...
32 הנטל הוא על התובע להוכיח את קיום קשר הגרימה כאמור, ולצורך כך
33 על גירסתו להתיישב עם היות הדבר המסוכן הגורם שחולל את שרשרת
34 האירועים שהביאו לאירוע הנזק, בבחינת "הסיבה" (cause) לנזק
35 שאירע...
36

37 ואחרון, על התובע להצביע על כך שהחפץ המסוכן שבעטיו נגרם הנזק
38 מצוי בשליטתו או בפיקוחו של הנתבע"
(ההדגשות אינן במקור)

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 30799-04-15 פלוני ואח' נ' התחנה המרכזית בירושלים ניהול 1966 בע"מ ואח'

- 1 בפסק הדין בעניין ע"א 9073/15 פלוני נ' "כלל" חברה לביטוח בע"מ, מיום 4.9.2017, (51
- 2 הזכיר בית המשפט קיומם של שני תנאים נוספים לאלה המוזכרים לעיל: האחד - לפיו
- 3 השימוש בדבר המסוכן לא היה השימוש הרגיל בו; השני (תנאי שנוי במחלוקת) - לפיו
- 4 הדבר המסוכן נמסר או נעזב לאחר. בנושא אחרון זה, נקבע בפסק הדין בעניין דנ"א
- 5 4798/14 מדינת ישראל נ' לוטפי חסן עואודה, מיום 24.8.2014 בין השאר, כי "במקרים
- 6 בהם יצא הדבר המסוכן מרשות בעליו, מבלי שזה נקט באמצעים הנדרשים להקטנת
- 7 הסיכון, הטיל בית משפט זה אחריות על מי שהיו בעליו של הדבר המסוכן, אף
- 8 במקרים בהם לא היה הדבר המסוכן בשליטתם של הבעלים הקודמים בעת קרות
- 9 הנזק" (פסקה 15).
- 10
- 11 לענייננו. התובע הצביע על קיומו של חפץ המתכת/הברזל שבלט מהמדרכה. מהתמונות (52
- 12 שהוצגו, אף ניתן להתרשם בעוצמת התאורה החלשה באזור. אין מחלוקת כי התמונות
- 13 מתייחסות לאזור ספציפי בחניון האוטובוסים בתחנה. הנתבעת 1 מפעילה ומנהלת את
- 14 נכס התחנה ולטענתה, שטח החניון נמצא באחריות אגד. אין מחלוקת כי אגד נמצאת בין
- 15 השאר בשטח החניון ומפעילה, למצער בחלקו, קווי שירות.
- 16
- 17 לטענת התחנה כאמור, אגד שוכרת את כל השטח הרלבנטי ובמסגרת זו היא נטלה על (53
- 18 עצמה גם את האחריות לתחזוק אותו. אגד מכחישה מצדה את טענות התחנה בנדון דנן.
- 19 לגישתה, היא אינה הבעלים של המקרקעין, כי הרציף הספציפי מוחזק על-ידי המעביד
- 20 של התובע, וכי יש להוציא את "החוזה" שהוצג על-ידי התחנה מתיק בית המשפט.
- 21
- 22 חרף מחלוקות אלו שביניהן (שאדון בהן להלן), מסתבר כאמור כי הן לתחנה הן לאגד, (54
- 23 ישנן זיקות מובהקות למקום המפגע והתנהגותן בהליך יצרה עמימות כבדה ביחס למצב
- 24 זכויותיהן לעניין החזקה בשטח מושא המפגע והאחריות לתחזוק אותו. אף אחד
- 25 מהנתבעים לא הוכיח כדבעי, באמצעות תשתית ראייתית ברורה ומשכנעת, כי לא היה
- 26 דבר מסוכן וכי אין מקום לחייבו בדין בגין התרשלות.
- 27

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 30799-04-15 פלוני ואח' נ' התחנה המרכזית בירושלים ניהול 1966 בע"מ ואח'

- (55) כעולה מעדות עד התחנה במשפט, מי מטעם התחנה בדק את המקום הנטען ולמעשה לא מצא בו כל מפגע¹¹. זולת עדותו, אין תימוכין לנטען. עוד נטען על-ידי התחנה כי לא קיבלה כל דיווח על מפגע. גם אם אניח כי טענה זו נכונה עובדתית, עדיין לא ברור כאמור, מדוע לא תמכה התחנה את טענתה בדבר תוצאות בדיקתה עקב התביעה, בכל חומר ראיתי בסיסי (תדפיס של יומן האירועים סמוך לתאונה ועוד). מטעם אגד לא התייצב החוקר לעדות (והתצהיר הוחזר) בדיון ההוכחות וגם לא העיד אף עד אחר מטעמה לעניין מצב זכויותיה בשטח הרלבנטי.
- (56) אשר לחלוקת האחריות בין הנתבעים, בעיקר בשאלה מי המחזיק והאחראי על תחזוקת החניון, צירפה התחנה לתמיכה בעמדתה בנדון חוזה שכירות לכאורה, מיום 27.5.2003, שנכרת בין בעלי הזכויות בתחנה לבין אגד¹².
- (57) לפי סעיף 11 בחוזה האמור: "אגד תבצע בעצמה ו/או באמצעות מי מטעמה, על חשבונה ועל אחריותה באורח סדיר ורציף את מכלול שירותי האחזקה במושכר לרבות בשטח קומת הנוסעים היוצאים ובמסוף לנסיעות מיוחדות ובשטחים התפעוליים וכן במושכר הנוסף ברמה נאותה שלא תפחת מרמת השירותים שתינתן ביתר חלקי הפרויקט וזאת במהלך כל תקופת השכירות על פי חוזה זה" (ההדגשה בקו תחתון במקור). עוד לפי החוזה האמור, המושכר כולל את "אגף התנועה החדש" וגם קומת משרדים בפרויקט התחנה, הכל כמוגדר בסעיף ההגדרות בחוזה.
- (58) התחנה לא צירפה את התשריט או התוכנית שמגדירה מה כולל המושכר, בפרט, האם הוא כולל את החניון כולו או חלקים ממנו. בנוסף, מעיון בחוזה שצורף, עלו מספר תהיות כבדות; בין היתר: "החוזה" שהוצג הוֹכֵחַ כטיוטה (ראו חלק עליון שמאלי בצרופה שהוצגה); על-גבו מופיע תאריך מסוים ותאריך שלידו מחוק בקו; הנתבעת 1 אינה צד לחוזה (לפי עדות העד, הנתבעת 1 היא מטעם החברה שצד לחוזה)¹³; החוזה אינו חתום

(¹¹) עדות העד: שורות 31-34, עמוד 17 ושורות 1-9, עמוד 18; שורות 27-35, עמוד 21

(¹²) נספח לתצהיר העד

(¹³) עדות העד: שורות 20-22, עמוד 19

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 30799-04-15 פלוני ואח' נ' התחנה המרכזית בירושלים ניהול 1966 בע"מ ואח'

- 1 כלל (לא בחתימות, לא בחותמות ואף לא בראשי תיבות) וככל הנראה אין עותק חתום
2 והנוסח שצורף אינו סופי¹⁴.
3
4 (59) בנוסף, מצב הזכויות בחניה הספציפית לא התחדד די-הצורך על-ידי מי מהנתבעים. עד
5 התחנה העיד תחילה כי "הרציפים והחניון מושכרים לאגד" (שורה 7, עמוד 16)¹⁵,
6 ואולם בהמשך העיד כי החניה הספציפית היא לסופרבוט (שורות 1-3, עמוד 18). בשלב
7 מאוחר יותר בעדותו, עת נשאל אם החניה הושכרה לסופרבוט, קרי: על-ידי התחנה, הוא
8 השיב "לא, זה לא בדיוק עובד כך" (שורה 29-30, עמוד 20), במובן שזה שאגד השכירה
9 את החניה לסופרבוט וגבתה ממנה דמי ניהול.
10
11 "ש. ב. ה. אתם טוענים שהחלק בחניון נשוא התביעה הוא הושכר לאגד
12 ותחת חזקתה הבלעדית, איך אתה מסביר שהחניון משמש גם את חברת
13 סופרבוט?
14 ת. במסגרת השאלה הקודמת, נכנסו במשך שנים עוד חברות, כאשר
15 התחנה המרכזית נבנתה בארץ היה רק את חברת אגד ודן, כאשר נכנסו
16 עוד חברות, הוסיפו לנתח הקווים שמסיעים, סופרבוט יש להם 2, אגד
17 תעבורה מוקצה להם קצת יותר.
18 ש. ב. ה. ממי הם קיבלו את ההיתר?
19 ת. זה הנחיה של משרד התחבורה. היא גם מנחה איזה רציפים שייכים
20 לאיזה קווים וגם רציפי המתנה המימון הוא מול אגד במסגרת החוזה
21 המקורי שעל פיו מתנהלים.
22 ש. הם שילמו על זה פחות שכירות?
23 ת. כן. כל הניהול נגבה על ידי אגד. אגד גובה מכל החברות.
24 ש. היא גובה בשימכם?
25 ת. לא בשמם.
26 ש. כי היא משלמת לכם את דמי הניהול?
27 ת. אגד משלמת לחברה את דמי הניהול לפי החוזה בין אגד לבין החברה,
28 ואגד גובה דמי ניהול מהחברות האחרות. זה לא צינור ולא חברת
29 הגבייה שלי. נושא השכירות שייך למשרד התחבורה.
30 ש. ב. ה. מבחינתכם השטח הזה הוא באחריות אגד?
31 ת. כן, וההתנהלות בבניין בקומה 3 באחריות אגד"¹⁶
32 (ההדגשות אינן במקור)
33

¹⁴ עדות העד: שורות 27-30, עמוד 19

¹⁵ עדות העד: שורה 17, עמוד 16

¹⁶ עדות העד: שורות 31-35, עמוד 20 ושורות 1-12, עמוד 21

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 30799-04-15 פלוני ואח' נ' התחנה המרכזית בירושלים ניהול 1966 בע"מ ואח'

60) אגד אמנם מכחישה את טענות התחנה שמתבססות על "החוזה" האמור, ואולם, היא לא הראתה מה היא המסגרת המשפטית (הקניינית או החוזית) מכוחה הוא משתמשת בחניון או בחלק ממנו שבו היא מפעילה את קווייה. יותר מזה, החוקר המצהיר מטעמה לא העיד במשפט ולא הוגשו תצהירים או עדויות נוספות מטעמה. מה גם שעולה שאלה, כיצד מוסדרת מערכת היחסים בינה לבין סופרבוט ביחס לשימוש בחניון.

61) תמוה מדוע לא הציגו הנתבעים, שהם תאגידים גדולים, תשתית סדורה אשר מראה מה היא מערכת היחסים המוסדרים ביניהם לעניין החניון. מדובר במערכת יחסים רבת שנים ("החוזה" שהוצג הוא משנת 2003), וקשה להאמין כי לא קיימים חוזים ברורים ומוסדרים בנדון.

62) חשוב להזכיר גם כי לקראת תום דיון ההוכחות, ביקשה התחנה כי יורה בית המשפט על אגד לגלות את פוליסת הביטוח של האחרונה (שורות 6-7, עמוד 22). אגד התנגדה לכך (שורות 9-10, עמוד 22). ביום 9.12.2018 הבקשה נדחתה בעיקר נוכח עיתויה המאוחר והשלב אליו הגיע ההליך (המעין יעיין בהחלטה האמורה). אף שאגד צדקה דיונית בהתנגדותה לגילוי הפוליסה נוכח עיתוי הבקשה, אך עדיין נשאלת השאלה מדוע לא פעלה לגלותה בשלבים הדיוניים המתאימים לכך, ולו כדי להבהיר את מצב הזכויות (הן החזקה בחניון הן האחריות לתחזק אותו), בהיבטים הביטוחיים כמובן.

63) הן התהיות "בחוזה" הן התנהלותן של אגד ושל התחנה יצרו עמימות רבה, שלא לומר ערפל סמיך, ביחס למצב החזקה בחניון, לרבות האחריות החוזית לתחזק אותו, לטפל בו ולהסיר מפגעים. עמימות זו לבטח אינה מסייעת למי מהנתבעים לפטור מי מהם מאחריות וגם לא בחלוקת האחריות ביניהם.

64) לפיכך, בנסיבות אלו, נוכח קביעתי לעיל בדבר קיומו של מפגע מסוכן גם בהינתן התאורה שאינה מספקת ומשלא הוכיח מי מהנתבעים מנגד כי לא היה קיים מפגע כזה וכי מי מהם לא התרשל כלפי התובע, מחויבים בזאת התחנה ואגד, ביחד ולחוד, לפצות את התובעים בסכומים שייקבעו.

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 15-04-30799 פלוני ואח' נ' התחנה המרכזית בירושלים ניהול 1966 בע"מ ואח'

העד מטעם התחנה כאשר נשאל לעניין הפס המתכתי ועוצמת התאורה, השיב כלהלן
(שורות 1-10, עמוד 19):

"ש. אני מפנה אותך לתמונה הראשונה שבה רואים פס מתכת הבולטת,
תאשר לי שמה שאנחנו רואים בתמונה זה חלק מאותו פס המכסה את
המדרכה?
ת. לא מוכן לאשר.
ש. למה?
ת. לכאורה רואים ברזל שיוצא מתוך הבטון. לא פס מתכת.
ש. אתה יכול להגיד לי מה עוצמת התאורה במקום?
ת. לא בעל פה. עשו תכנון, זה שאלות שלא מתעסקות איתם ביומיום.
ש. זה לא אחד הדברים שבדקת אם יש תאורה מספקת?
ת. לא"

(ההדגשות אינן במקור)

בשולי פרק זה אך לא בשולי חשיבות הדברים, אוסיף כי לעניין תחולת הכלל שבסעיף
38 בפקודת הנוזיקין מצד אחד, ומצד שני לאי-דיוקים או נקודות השוני לתיאור התובע
ביחס לנסיבות התאונה, ניתנה הדעת גם להלכה שנקבעה בעניין פלוני [ע"א 9073/15]
לעיל. לפי ההלכה האמורה, כאשר התובע יוצר עמימות עובדתית במקוון, על-ידי מסירת
גרסאות שאינן ניתנות ליישוב, וכאשר אין ראיות אחרות שיכולות לשפוך אור על
המחלוקת העובדתית, אין להעביר את הנטל ביחס לסוגיות העובדתיות שנותרו עמומות.

כאמור, לא מצאתי באי-דיוקים האמורים משום סתירות בתיאור העובדות המהותיות.
גרעין הגרסה היה עקבי ודברי התובע בדיון לפני הותירו רושם אמין. לא התרשמתי כי
מדובר בגרסאות שהשתנו באופן מקוון. על כן, לא מצאתי גם כי בנסיבות העניין חלה
"חזקת השקר" כפי שהוגדרה בפסק הדין בעניין ע"א 765/18 שמואל חיון נ' אלעד חיון,
מיום 1.5.2019, לפיה חזקה כי מי שמשקר בידועין בדבר אחד, משקר בכל עדותו. חזקה
זו היא בשיקול דעת וניתנת לסתירה. כפי שצוין בפסק הדין האמור - בחוות דעתו של
כבוד השופט א' שטיין - בין השאר (סעיף 30):

"...חזקה זו מטפלת, בראש ובראשונה, בבעל דין שמוסר עדות שקר
ביודעין כדי לנצח במשפט; והכוונה כאן היא לעדות שקר בעניין מהותי

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 30799-04-15 פלוני ואח' נ' התחנה המרכזית בירושלים ניהול 1966 בע"מ ואח'

ומרכזי לליבת המחלוקת, ולא רק ב"תיבול" בשקרים של עדות שרובה
אמת לאמיתה..."

אשם תורם

(67) לא מצאתי כי יש מקום לחייב את התובע באשם תורם. מדובר בתאונת עבודה שלפי
נסיבותיה, התובע נפגע עקב קיומו של מפגע אשר היה קיים קושי להבחין בו בשל
התאורה שאינה מספקת באותה עת.

(68) מוכן אני להניח כי חובה על הולך רגל בגיר לשים לב לאן כף רגלו דורכת, כל שכן בחושך.
ואולם, בנסיבות העניין כאמור, המפגע היה כמעט נסתר וקשה להבחין בו, כך שבאיזון
בין עוצמת האשמה המוסרית של המזיק לבין האשמה המוסרית של הניזוק (אשר ספק
כלל אם היא קיימת בנסיבות אלו), אין כל הצדקה לייחס לתובע אשם תורם לקרות
התאונה. אדרבא, נראה כי התובע נהג באופן סביר ובטיחותי עת צעד על המדרכה לאחר
שירד מהאוטובוס, ולא התהלך בחניה בין האוטובוסים שחונים או חולפים.

אי-צירוף המעביד

(69) לעניין טענת הנתבעים לפיה יש לדחות את התביעה נגדם או להפחית מאשם בשל אי-
צירוף המעביד של התובע (חברת סופרבוט) משהתברר כי החניה בה חנה האוטובוס
הייתה מיועדת למעביד והיה עליו לדאוג לסביבת עבודה בטוחה לעובדיו - לא מצאתי
מקום לקבל טענה זו שכן, עיתוי העלאתה ומהותה, מעוררים קושי רב.

(70) תחילה אעיר כי מעיון בכתבי בי-דין המרכזיים שהגישו הצדדים, ניתן להתרשם כי טענה
זו הובילה התחנה, ואגד הצטרפה לה רק בכתב סיכומיה. עוד בכתב הגנתה המקורי מיום
6.8.2015 טענה התחנה כי על התובע לצרף את "מעסיקתו ו/או את חברת "אגד"
לתביעתו בהיותם בעל דין נכון ודרוש בתביעה זו" (סעיף 13). עקב זאת, תוקנה
התביעה וצורפה לה אגד, בהיותה כאמור השוכרת של השטח בו נמצא המפגע הנטען.
לאחר הגשת כתב התביעה המתוקן ביום 6.9.2015, הגישה אגד כתב הגנה ביום
10.12.2015. בכתב הגנה זה לא נטען כי יש לדחות את התביעה בגין אי-צירוף המעביד.

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 30799-04-15 פלוני ואח' נ' התחנה המרכזית בירושלים ניהול 1966 בע"מ ואח'

1 לצד זאת, נטען על-ידי אגד, כי ככל שהתרחשה התאונה הנטענת, היא באחריותם של
2 התובע ו/או של התחנה (סעיפים 2 ו-13).

3
4 לאחר שצורף המל"ל כתובע נוסף בהליך, הגישה התחנה ביום 21.12.2016 כתב הגנה (71
5 מתוקן מטעמה, שבו נטען בין השאר, כי אגד היא "שוכרת האיזור נשוא התביעה, ...
6 ומשכך ככל שקיימת אחריות כלשהי הרי שהיא מוטלת על אגד ולא על הנתבעת"
7 (סעיף 5; ראו גם סעיף 16). אין בכתב ההגנה המתוקן האמור כל טיעון ברור ומפורש,
8 שלפיו היה על התובע לצרף את מעסיקתו. בדומה לכך, גם בכתב ההגנה המתוקן של
9 אגד, שהוגש ביום 29.12.2016 אין כל טענה בדבר אי-צירוף המעסיקה.

10
11 למעלה מכך, הטענה לפיה החלק הרלבנטי בחניון (המקום שבו חנה האוטובוס) הוקצה (72
12 למעביד וכי אגד גובה דמי ניהול תמורת זאת, עלתה כאמור רק בעדות העד במשפט.
13 לגרסה זו אין התייחסות בתצהירו, ובכל מקרה לא הוצגו כל תימוכין לתמיכה בה (הנחיות
14 של משרד התחבורה, חוזה שכירות בין אגד לבין המעביד וכו'). יש לציין כי גם התחנה
15 לא הציגה כל חוזה שכירות כזה.

16
17 על כן, עיתי העלאת הטענה ומהותה מעוררים קושי רב. משלא הוכחה כל זיקה ממשית (73
18 בין המעביד לבין המפגע שנמצא ומיקומו, לא מצאתי כי המעביד הוא בעל דין דרוש.
19 אעיר למעלה מן הצורך כי זולת הנטען בכתב ההגנה המקורי של התחנה, הנתבעים עצמם
20 לא עתרו לצרף את המעביד בהודעות צד שלישי או כנתבע נוסף בהליך.

21
22 הנכות הרפואית

23
24 מטעם התובע הוגשה חוות דעת אורתופדית מיום 6.2.2015, של ד"ר טים, ולפיה נמצא (74
25 שהתובע סובל מכאבים ומהגבלה בתנועות שורש כף יד ימין. על כן, בגין ההפרעה הקלה
26 בתפקוד פרק שורש כף היד האמורה, נקבעה לתובע נכות רפואית צמיתה בשיעור 10%,
27 לפי הוראת סעיף 35(1)(ב) בתקנות הביטוח הלאומי (קביעת דרגת נכות לנפגעי
28 עבודה), התשט"ז-1956 (להלן: "התקנות"). המומחה מטעם התובע גם קבע נכויות

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 30799-04-15 פלוני ואח' נ' התחנה המרכזית בירושלים ניהול 1966 בע"מ ואח'

- 1 זמניות בשיעור 100% למשך חודשיים לאחר התאונה, ולאחר מכן, בשיעור 50% למשך
2 חודשיים נוספים.
3
- 4 (75) אעיר כי המומחה מטעם התובע המליץ בסוף חוות דעתו על מינוי מומחה רפואי נוסף
5 בתחום הפסיכיאטריה באשר לתלונות התובע לפניו בדבר פחדים לצאת מהבית והחשש
6 מנפילה חוזרת. ברם, לא הוגשה כל חוות דעת רפואית מטעם התובע בתחום רפואי זה,
7 ולכן לא ניתנה הדעת לקיומה של כל נכות נוספת.
8
- 9 (76) מטעם הנתבעים 1-2, הוגשה חוות דעת רפואית נגדית, מיום 5.11.2015, של ד"ר
10 ביאליק, ולפיה לא נותרה אצל התובע נכות רפואית כלשהי עקב התאונה.
11
- 12 (77) נוכח הפער בין חוות הדעת הרפואיות שהגישו הצדדים ולבחינת מצבו הרפואי של
13 התובע, מינה בית המשפט ביום 8.12.2015 מומחה רפואי מטעמו בתחום האורתופדיה,
14 ד"ר א' ספרן (להלן: "המומחה").
15
- 16 (78) לאחר שבדק את התובע ביום 21.1.2016, נתן המומחה את חוות דעתו הרפואית ביום
17 17.2.2016. לפני המומחה, התלונן התובע בגין כאב וחולשה בהפעלת כף יד ימין.
18
- 19 (79) בבדיקתו הגופנית, נמצאו בין השאר: היקפי שורשי כפות ידיים שווים, נפיחות קלה
20 במפרק אצבע 2 בכף יד ימין, הגבלה מינימלית בסוף כיפוף אצבע 2 האמורה, רגישות
21 באזור "SNUFF BOX" ובאזור "מטקרפוס 2". לא נמצאה חולשה ברורה בהפעלת כף
22 היד, וגם לא נמצאה הפרעה בשאר תנועות כף היד. בממצאי בדיקת ההדמיה משנת 2016
23 נמצאו שינויים במפרק אצבע 5 וגם הסתיידויות באזור "MPJ 2 ו-3".
24
- 25 (80) בסיכום חוות דעתו, מצא המומחה כי לתובע נגרמה חבלה בכף יד ימין הדומיננטית, עם
26 תלונות בגין כאב ומגבלה בשורש כף היד. בבדיקתו נמצאה הגבלה קלה מאוד בטווחי
27 תנועת שורש כף היד ואצבע 2 בה. אמנם סובל התובע ממחלת GOUT עם שינויים
28 באצבע 5, שבגינם עבר ניתוח, אך אין עדות ברורה לפגיעה בשאר כף היד. המומחה קבע
29 לתובע בגין ההגבלה הקלה מאוד על כושר הפעולה הכללי, נכות צמיתה בשיעור 5% לפי

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 30799-04-15 פלוני ואח' נ' התחנה המרכזית בירושלים ניהול 1966 בע"מ ואח'

מחצית סעיף 35(1)(ב) בתקנות או לחלופין, לפי מחצית סעיף 41(10)(ה) בתקנות.
המומחה קבע לתובע אי-כושר זמני מלא, מיום התאונה עד יום 17.6.2013 (חודשיים
ושלושה שבועות).

(81) לשלמות התמונה יצוין, כי התאונה הוכרה כתאונת עבודה. ועדה רפואית במל"ל קבעה
לתובע נכות בגין הפגיעה בידו עקב התאונה בשיעור 10%.

(82) מומחי הצדדים לא העידו במשפט. בנוסף, המומחה מטעם בית המשפט לא הוזמן על-
ידי מי מהצדדים כדי להעיד ביחס לחוות דעתו הרפואית. הנתבעים 1-2 הציגו חומר
רפואי מעברו של התובע, שיש בו לדידי להשפיע על ההיבטים התפקודיים ולא על שאלת
נכותו הרפואית הנמוכה שנקבעה על-ידי המומחה. התובע העיד כלהלן (שורות 30-34,
עמוד 10):

"ש. אני מבינה שאתה סובל מבעיות פרטיות שנים ארוכות, אורתופדיות,
עברת תאונות.. בשנת 2011 כאבים בכף רגל שמאל, 2008 כאבים ביד
ימין, דלקת פרקים גאות, נפחיות באמצע 5 ביד ימין בשנת 2008, כאבי גב
תחתון ב 2008 כאבים ביד ימין 2010 וברך ימין 2010, מיפוי עצמות 2010,
סיטי 2007, בעיות ברך ימין 2006 וצוואר וגב תחתון, חבלה ביד ימין,
תאשר?
ת. מאשר כמו שאמרת"

(83) נקבע בזאת אם כן, ובהעדר כל תשתית שמצדיקה סטייה מחוות דעתו של המומחה
האובייקטיבי שמונה על-ידי בית המשפט, כי הנכות הרפואית הצמיתה של התובע היא
בשיעור 5%.

אומדן נזקי התובע 1

כאב וטבל

(84) התובע עותר לפיצוי בראש נזק זה בסך כ- 75,000 ₪. הנתבעים 1-2, מעריכים כי גובה
הנזק בראש נזק אינו עולה על 10,000 ₪.

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 30799-04-15 פלוני ואח' נ' התחנה המרכזית בירושלים ניהול 1966 בע"מ ואח'

85) בשים לב לטיב הפגיעה (בכף היד), טיב תלונות התובע (כאבים והגבלה בתפקוד),
העובדה לפיה מדובר ביד דומיננטית, משך הנכויות הזמניות (קרוב לשלושה חודשים)¹⁷,
וכן בשים לב לשיעור הנכות הצמיתה שנקבעה וגילו של התובע - נפסק בזאת פיצוי בראש
נזק בסך 18,000 ₪.

אובדן שכר וגריעה מכוסר ההשתכרות

86) התובע טוען בין השאר, כי כתוצאה מהתאונה הוא נעדר מעבודתו במשך כשלושה
חודשים. לאחר מכן הוא חזר לעבוד באופן חלקי. כחצי שנה לאחר מכן (בחודש ספטמבר
2013) הוא עבר תאונה נוספת בעקבותיה נשברה ידו השמאלית. התובע זומן לשימוע
בחודש נובמבר 2013 ופוטל לאחר מספר שנות עבודה. התובע טוען כי פיטוריו באו על
רקע פגיעותיו הגופניות. הואיל ובמקור הוא נהג, הפגיעה הרפואית גורעת מכוסר
השתכרותו באופן ממשי. רק חודשים ספורים לפני שהעיד במשפט בחודש אוקטובר
2018, הוא החל לעבוד באופן חלקי אצל בנו. התובע עותר לפסיקת פיצוי ביחס לעבר
בסך כ- 682,000 ₪¹⁸ (או לפי אחת משתי החלופות הנוספות: סך כ- 341,000 ₪¹⁹ או
סך כ- 68,000 ₪²⁰). ביחס לעתיד, עותר התובע לפיצוי בסך כ- 91,000 ₪.

87) הנתבעים מכחישים את טענות התובע בנדון וטוענים כי לתובע לא נגרמה כל נכות
תפקודית ולכן לא נגרם לו כל נזק ממוני. פיטורי התובע מעבודתו אינם קשורים לתאונה,
ומכאן שאין מקום לפסיקת כל פיצוי בראש נזק זה.

88) ביחס לעבר: לפי אישורי המחלה שהציג התובע, חוות הדעת של המומחה וגם לפי
מסמכי המל"ל, התובע סבל מנכויות זמניות למשך כשלושה חודשים. לאחר מכן, מתברר
כי התובע נפגע בתאונה נוספת שבה נשברה ידו השנייה. ממכתבו של המל"ל מיום
13.2.2014 עולה כי התאונה השנייה לא הוכרה כתאונת עבודה.

¹⁷ הן בהתבסס על הנכויות הזמניות שקבע המומחה מטעם בית המשפט הן בהתבסס על
אישורי המחלה שצירף התובע לראיותיו והן בהתבסס על מכתבו של המל"ל מיום

2.11.2015 לעניין תקופת הזכאות לדמי פגיעה
מחושב לפי אובדן שכר מלא לפי סך חודשי 10,500 ₪

¹⁹ מחושב לפי אובדן שכר חלקי, באופן שתרומת פגיעתו לפיטוריו היא בשיעור 50%

²⁰ מחושב לפי הנתון 10% (שיעור גריעה מכוסר ההשתכרות)

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 30799-04-15 פלוני ואח' נ' התחנה המרכזית בירושלים ניהול 1966 בע"מ ואח'

- 1 התובע פוטר מעבודתו בחודש נובמבר 2013. סיבת פיטוריו לא התבררה די-הצורך על- (89)
2 ידו. כך למשל, לא צירף התובע את תיקו האישי, דו"חות ההערכה ככל שקיימים, מכתב
3 ההזמנה לשימוע, פרוטוקול השימוע, גם לא פירט בתצהירו מה תוכן השימוע. מכאן, לא
4 ברורה הזיקה בין התאונה מושא התובענה לבין פיטוריו.
5
6 בנוסף, התובע עת נפגע, שימש כסדרן ולא כנהג, כך ששאלת השפעת התאונה - שממילא (90)
7 נקבעה בה הגבלה קלה מאוד - על טיב עבודתו, מעוררת שאלה קשה שלא הונח לגביה
8 מענה משכנע. התובע העיד בדיון: "העבודה שלי בתונך המשרד, ולא בחניון" (שורה
9 3, עמוד 21). לפי פרוטוקול הוועדה הרפואית במל"ל, מיום 6.9.2015, הוחלט שלא
10 להפעיל "תקנה 15" שכן, כך נרשם: "התובע מסוגל לשוב לעבודתו ואין מקום להפעיל
11 תקנה 15".
12
13 בעדותו במשפט התברר כי התובע שב למעגל העבודה והוא עובד אצל הבן שלו כנהג (91)
14 משאית, מזה מספר חודשים לפני הדיון, ומשתכר בין 100 ₪ ל- 150 ₪ ביום (שורות 33-
15 29, עמוד 13). התובע ממשיך להחזיק רישיון נהיגה לאוטובוס (שורות 1-2, עמוד 14)
16 ובתשובה על השאלה אם הצהיר על מגבלות רפואיות עת חידש את רישיון הנהיגה של
17 האוטובוס, הוא השיב בזו הלשון: "אני יכול לעבוד, אני יכול לנהוג ולעשות כל מה
18 שאני רוצה" (שורות 3-8, עמוד 14).
19
20 כף היד היא איבר מרכזי בגוף וחיוני לביצוע הפעולות היומיות השוטפות. הדברים יפים (92)
21 שבעתיים כאשר מדובר ביד הדומיננטית. מוכן אני להניח כי לפגיעה האמורה יכולה
22 להיות השפעה על העבודה בנהיגה (לרבות: יכולת האחיזה המלאה בהגה, גמישות
23 השימוש ללא מגבלות בשולחן הנהג, התמודדות עם כאבים בכף היד בזמן הנהיגה וכו').
24 על אף כל אלה, כאמור, התובע לא הניח ביחס לעבר תשתית משכנעת שקושרת בין הנכות
25 שנגרמה לו לבין פיטוריו, שעה שבעת פיטוריו הוא היה סדרן ולא נהג. בכל מקרה, מדובר
26 בנזק מיוחד שטעון הוכחה באמצעות ראיות של ממש.
27

²¹ ראו גם בעדות התובע: שורות 8-11, עמוד 3

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 30799-04-15 פלוני ואח' נ' התחנה המרכזית בירושלים ניהול 1966 בע"מ ואח'

93) לעניין בסיס השכר: כפי שעולה מהנתונים המצטברים המופיעים בתלוש השכר של
התובע עבור חודש דצמבר 2012, שכרו הממוצע בשנת 2012 עמד על סך כ- 10,100 ₪
(במונחי נטו). לפי הנתונים האמורים המופיעים בתלוש השכר עבור חודש פברואר 2013,
ממוצע שכרו עמד על סך כ- 11,300 ₪ (במונחי נטו). לפי מכתבו של המל"ל מיום
29.11.2015, שכרו הרבע שנתי הוא כ- 36,000 ₪ (ברוטו). בסיס שכרו של התובע יחושב
לפי סך 10,500 ₪ (סך 10,700 ₪ משוערך להיום).

94) על כן, ביחס לעבר כאמור, נפסק בזאת לתובע פיצוי בסך (מעוגל) 37,200 ₪ כאשר סכום
זה משקף אובדן שכר במשך שלושה חודשים לאחר התאונה, ריבית מאמצע תקופת
החישוב וכן הוספת רכיב זכויות סוציאליות בשיעור 12%.

95) ביחס לעתיד: מצד אחד - נוכח הקשיים שעמדתי עליהם לעיל לעניין הזיקה בין הנכות
הרפואית לבין העבודה כסדרן, זאת גם בשים לב לתשובת התובע לפיה הוא מסוגל לנהוג
ולעבוד (שורה 8, עמוד 14); אך מצד שני - בהינתן הזיקה האפשרית של השפעת הנכות
האורתופדית בכף היד על העבודה הספציפית כנהג (כפי שעמדתי על כך לעיל), בשים
לב לגילו המבוגר של התובע (בן כ- 61 כיום) ואפשרויות התעסוקה המצומצמות
הקיימות לפניו גם בהינתן מצבו הרפואי שקדם לתאונה, נפסק בזאת פיצוי בסך 20,000
₪. סכום זה משקף במידה מסוימת מחצית תחשיב אקטוארי מלא המבוסס על: שיעור
הנכות 5%, בסיס השכר המצוין לעיל, שיעור היוון מתאים עד גיל 67 וכן הוספת רכיב
זכויות סוציאליות בשיעור 12% כאמור.

96) גובה הפיצוי המגיע לתובע בראש נזק זה, בגין העבר והעתיד, הוא סך 57,200 ₪.

עזרת הזולת

97) התובע עותר בראש נזק זה לפסיקת פיצוי בסך 20,000 ₪. הנתבעים סבורים כי אין מקום
לכל פיצוי בראש נזק זה משלא הונחו הוכחות בצדו.

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 30799-04-15 פלוני ואח' נ' התחנה המרכזית בירושלים ניהול 1966 בע"מ ואח'

98) כפי שעולה ביחס לתקופת העבר, התובע היה מגובס בידו הימנית משך תקופה של
כחודשיים (ראו לעניין זה גם משך תקופת אי-כושר מלא), תחילה באמצעות גבס מלא
ולאחר מכן באמצעות סד גבס לשורש כף יד עם אגודל. כבר ביום 28.3.2013 צוין במסמך
של קופת החולים כי קיימת הגבלה בתנועתיות. במסמך רפואי של קופת החולים מיום
3.10.2013 נרשם הצורך בבדיקה של פיזיותרפיסט והדרכות לתרגולים בבית. בהערות
מטפל בסוף המסמך צוין שם: "ללא שינוי במצבו עדיין עם כאבים בתנועות כף היד
לאחר טיפולים בפיזיותרפיה. מתגברים הכאבים מפסיק טיפולים לפי בקשת
המטופל".

99) התובע העיד בתצהירו (סעיף 11), כי מאז התאונה הוא סובל מכאבים ומתקשה בתפקוד
היומיומי. עוד לפי עדותו בתצהירו, בני משפחתו היו עוזרים לו לאחר התאונה, לרבות
בחיתוך של האוכל (סעיף 22), וגם מתקשה לשאת דברים במשקל בינוני "כמו דלי מים
או שקיות עם קניות", ולכן נטל עבודות הבית נופל על יתר בני המשפחה (סעיף 24).

100) ברם, התובע לא העיד אף אחד מבני משפחתו בנדון. כמו כן, התובע לא העיד אף אחד
ממכריו לעניין הגריעה התפקודית שנגרמה לו עקב התאונה ומידת היזקקותו לעזרת
הזולת, הן ביחס לתקופה הסמוכה שלאחר התאונה, הן ביחס לתקופה שלאחר הסרת
הגבס ועד היום. התובע לא הניח כל תשתית שיכולה להצביע גם על מידת ההיזקקות
לעזרה כזו גם בעתיד, ואין התמודדות משכנעת של התובע ביחס לעברו הרפואי שאף לו
יכולות להיות השלכות תפקודיות.

101) לאחר כל אלה, בשים לב לכך שמדובר בידו הדומיננטית של התובע, משך תקופת אי-
כושר, העובדה לפיה תלונות התובע בדבר כאבים הייתה עקבית (מסמכים רפואיים, חוות
הדעת הרפואיות ותצהירו), ומנגד - נוכח הקושי הראייתי דלעיל, נפסק בזאת פיצוי לתובע
בראש נזק בסך גלובאלי 5,000 ₪, ביחס לתקופות העבר והעתיד.

הוצאות רפואיות וניידות

102) התובע עותר לפיצוי בראש נזק זה ביחס לתקופות העבר והעתיד, בסך 10,000 ₪.
הנתבעים טוענים כי אין לפסוק לתובע כל פיצוי בראש נזק זה בהעדר הוכחה.

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 30799-04-15 פלוני ואח' נ' התחנה המרכזית בירושלים ניהול 1966 בע"מ ואח'

1 לעניין ראש נזק זה, במיוחד בחלקו שמתייחס לתקופת העבר, מדובר בנזק מיוחד שטעון
2 הוכחה בראיות ממשיות. התובע צירף קבלות חלקיות בלבד וסכומן המצטבר הוא קטן.
3 אין אינדיקציה לרצף טיפולי שעתיד להיות בהמשך. למעלה מכך, מדובר בתאונת עבודה
4 שהוכרה על-ידי המל"ל ככזו ומכאן שמרבית הוצאותיו, ככל שהיו או יהיו, מכוסות על-
5 ידי המל"ל.

6

7 לצד האמור, אך בהינתן הנכות שנקבעה והצורך בטיפולים וניידות לצורך זה במשך
8 תקופה מסוימת סמוך לאחר התאונה, ועל מנת שלא תקופח זכותו של התובע בראש נזק
9 זה, נפסק בזאת פיצוי לתובע בסך 1,000 ₪, עבור העבר והעתיד.

10

11 תביעת התובע 2 (המל"ל)

12

13 משהוכחה תביעת הניזוק, זכאי המל"ל לשבב מהנתבעים את התקבולים ששילם התובע
14 עקב התאונה. הנתבעים חבים אפוא, לשלם למל"ל סך תביעתו (56,117 ₪) בצירוף
15 הפרשי הצמדה וריבית ממועד הגשת תביעתו (ביום 15.11.2016) ועד מועד פסק הדין.
16 אשר ינוכה מסכום הפיצוי המגיע לתובע 1. לסכום האמור יתווספו כמובן הוצאות משפט
17 ושכר טרחת עורך-דין בצירוף מע"מ כדין.

18

19 סיכום

20

21 לאור האמור, התביעה של שני התובעים - מתקבלות. (106)

22

23 סך אומדן נזקי התובע 1:

- 24 • נזק לא ממוני-כאב וסבל — 18,000 ₪
- 25 • גריעה מכושר ההשתכרות — 57,200 ₪
- 26 • עזרת הזולת — 5,000 ₪
- 27 • הוצאות רפואיות וניידות — 1,000 ₪

28

29 סך-הכל - 81,200 ₪

30

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 30799-04-15 פלוני ואח' נ' התחנה המרכזית בירושלים ניהול 1966 בע"מ ואח'

108) מהסכום האמור ינוכה סכום התביעה שבתביעת המל"ל (סעיף 105 לעיל). הנתבעים חבים בזאת, ביחד ולחוד, לשלם לתובע 1 את סך היתרה, בצירוף הוצאות משפט (לרבות עלות חוות דעת רפואיות) ושכר טרחת עורך-דין בצירוף מע"מ כדין, תוך 30 יום; אחרת - הסכום יישא הפרשי הצמדה וריבית ממועד מתן פסק הדין ועד מועד ביצוע התשלום בפועל.

109) הנתבעים חבים בזאת, ביחד ולחוד, לשלם לתובע 2 סך 56,208 ₪ בצירוף הוצאות משפט ושכר טרחת עורך-דין בצירוף מע"מ כדין, תוך 30 יום; אחרת - הסכום יישא הפרשי הצמדה וריבית ממועד מתן פסק הדין ועד מועד ביצוע התשלום בפועל.

זכות ערעור כקבוע בחוק.

המזכירות - להודיע לצדדים בדבר פסק הדין ולהמציא להם אותו באמצעות דואר רשום.

ניתן היום, י"ט חשוון תש"פ, 17 נובמבר 2019, בהעדר הצדדים.

מוחמד חאגי יחיא, שופט